

dan. Det er også meget tilfredsstillende. Men når det så er sagt, så først en lidt kritisk bemærkning og derefter et spørgsmål.

Den kritiske bemærkning går ud på, at USA endnu en gang har prøvet at undslå sig i forbindelse med Den Internationale Straffedomstol og her desværre har fået opbakning til, som der er skrevet i resolution 1593, at amerikanske statsborgere ikke kan strafforfølges ved Den Internationale Straffedomstol.

Det er stærkt utilfredsstillende, det ved jeg også at regeringen mener. Jeg synes godt, at man noget stærkere i FN's Sikkerhedsråd kunne have markeret den danske modstand mod USA's optræden, men jeg er da tilfreds med, og jeg ved, at det er det synspunkt, man har, at USA selvfølgelig også skal acceptere Den Internationale Straffedomstol, også for sine egne statsborgere. Det her er meget utilfredsstillende, og det gør det jo vanskeligere at få andre lande til at tilslutte sig, når de kan henvise til, at den største supermagt ikke ønsker at tilslutte sig. Det er den ene ting. Det var kritikken.

Det andet er et spørgsmål, som jeg tror en enkelt anden ordfører eller to måske har været inde på. Det her stopper jo ikke det, der foregår i den vestlige del af Sudan, i Darfur. Tværtimod kommer der jo meldinger om, det er også det, vi har fået af informationer fra Udenrigsministeriet, at det faktisk bliver værre og værre, og at der er mere og mere brug for, at der sker noget internationalt for at stoppe det regulære folkemord, der er i gang. Og der er det altså meget beklageligt, at der endnu ikke er truffet nogen foranstaltninger til at gå mere ind.

Jeg har forstået, at der her er mulighed for en lille opbakning til det, der foregår i øjeblikket, og som er helt utilstrækkeligt. Jeg har forstået, at aftalen om den store bistand til Sudan skulle fremme, at der sker lidt med hensyn til Darfur, men alle og enhver kan se, at det ikke er tilstrækkeligt, og jeg tror heller ikke, at det med penge er tilstrækkeligt. De har jo oliemilliarder selv.

Så jeg tror desværre, at vi må se i øjnene, at hvis ikke der sker noget mere fra det internationale samfund, så vil myrderierne og sulten og nøden og elendigheden i Darfur fortsætte. Det er derfor, jeg har det helt åbne spørgsmål, for jeg har ikke selv svaret, men jeg håber, at udenrigsministeren kan hjælpe os lidt:

Hvad er den danske regerings politik helt aktuelt? Og hvad er vores politik i Sikkerhedsrådet for at sørge for, at der så hurtigt som muligt bli-

ver taget nogle initiativer fra det internationale samfund til at stoppe myrderierne i Darfur? Vi skal jo ikke have et nyt Rwanda, vi er måske allerede så småt i gang. Det skal vi have stoppet. Det har vi lovet hinanden flere gange før, det er vi også nødt til at love hinanden nu, og derfor er det også nødvendigt, at der sker noget.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil også gerne her takke Folketinget for den brede tilslutning, der er til, at Danmark påtager sig sit ansvar i forbindelse med Sudan og også Darfurkonflikten. Det er meget vigtigt, at Danmark viser, at disse forfærdelige ting, der foregår i Afrika, også interesserer os og vedrører os. Derfor hilser jeg velkomment, at vi nu har hele Folketingets støtte til at sende 45 soldater af sted med SHIRBRIG.

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt i flere af de indlæg, der har været, at det jo ikke er løsningen på hele tragedien. Det, det er tale om med SHIRBRIG og de 10.000 mand, som der altså skal komme i hele FN-hæren, er, at nord-sydfreds aftalen fra 9. januar skal beskyttes. Den har jo også krævet millioner af ofre, fordrevne og døde, og det er den, man er enige om nu skal stoppes. Det har man så fået FN med ind i, og det er vedtaget i Sikkerhedsrådet. Men det er jo også rigtigt, som det er blevet sagt her i dag, at det jo ikke i sig selv løser Darfurproblemet.

Derfor har Danmark i Sikkerhedsrådet arbejdet for, at nord-syd-konflikten blev standset. Forsvarsministeren og jeg var i Sudan i november måned og havde samtaler med de relevante personer dernede, og vi har lagt vores lod i vægtskålen, også for Den Afrikanske Union, som vi jo også besøgte ved samme lejlighed, hvor jeg underskrev en samarbejdsaftale med Den Afrikanske Union, som går ud på, at Den Afrikanske Union skal blive stærkere til at løse konflikter igennem sine underorganisationer, IGAD og ECOWAS. Det var en samarbejdsaftale, som jeg tror vi lagde 240 mio. kr. bag her i november måned, og det er, fordi det er vigtigt, at Den Afrikanske Union, når den påtager sig opgaver, også føler, at den kan gennemføre dem.

Kl. 19.35

Hvis vi nu siger, at det kan Den Afrikanske Union ikke, så har vi faktisk svækket dens muligheder for at være med til at løse fremtidige konflikter. Det er derfor, at vores politik har været at få understøttet, få styrket Den Afrikanske Union, men ikke tage opgaverne fra Den Afrikanske Union. Og det er derfor, at de tre resolu-